

N:o 30.

A nk. till Riksd. Kansli den 20 Mars 1871, kl. 7 e. m.

Kongl. Maj:ts nådiga Proposition till Riksdagen, angående understöd af allmänna fattigvårdsmedel åt arbetsföre svenske medborgare, hvilka i nödställd belägenhet aflemnas å svensk gränssort; Gifven Stockholms Slott den 17 Mars 1871.

Hos Kongl. Maj:t har fattigvårdsstyrelsen i Malmö, med förmälan att tidt och ofta skeppsbrutne sjömän och svenskt tjenstfolk, som i friskt och arbetsfört, men fullkomligt utblottadt tillstånd af vederbörande konsulter eller polismyndigheter utrikes ifrån öfversändas till Malmö, varda af Kongl. Maj:ts Befallningshafvande i länet förpassade till stadens fattigvård med föreskrift för fattigvårdsstyrelsen att om dem taga vård och förse dem med medel till fortsättande af resan till hemorten, i underdånighet anhållit, att då Malmö stad, hvilken icke på grund af gällande stadganden om fattigvården vore pliktig att taga vård om dylika friske och arbetsföre personer, finge för dem vidkännas dryga kostnader, för hvilka ersättning, der talan derom emot vederbörande fattigvårdssamhällen blifvit anställd, stundom icke kunnat erhållas, samt obilligt syntes, att Malmö kommun till följd allenast af sin belägenhet betungades af nämnda utgifter, Kongl. Maj:t måtte förordna om åtgärders vidtagande, hvarigenom för framtiden ifrågavarande personer kunde efter sin ankomst till Malmö varda, utan fattigvårdens mellankomst, till nödigt underhåll förhulpne och till sina hemorter befordrade.

Sedan denna underdåniga ansökning tillika med ett deröfver från Kongl. Maj:ts Befallningshafvande i Malmöhus län infordradt utlåtande blifvit öfverlemnad till behandling af de för utarbetande af förslag till förordning angående fattigvården i nåder utsedde komiterade, hafva desse, i sammanhang med sitt i sistberörda ämne afgifna underdåniga förslag, beträffande förutnämnda ansökning, anfört, att ehuru något visst fattigvårdssamhälle icke kunde genom lag förbindas att draga försorg om ifrågavarande skeppsbrutne, men arbetsföre sjömän eller andra till riket hemsända personer, för så vidt äfven dessa funnes ega arbetsförmåga, de likväl icke borde lemnas utan den

hjälp, som deras beklagansvärda belägenhet kunde kräfva, enär de, blottade på det nödvändiga och afförda till en ort, kanske på långt afstånd från den de tillhöra, befinna sig utan eget förvållande icke sällan urståndsatta att förskaffa sig arbetsförtjenst, tillräcklig att afhjelpa de först inträdande behofven eller att bereda utväg att uppsöka den rätta hemorten; — att då hjälp icke kunde umbäras och denna icke vore af annan att med visshet påräkna, staten syntes, vid så ömmande förhållanden, icke böra undandraga sig att meddela sådan hjälp, hvilken dock icke kunde eller borde sträcka sig längre än till lemmande af understöd för några få, högst fjorton dagar, en tid som borde vara tillräcklig för en sådan nödställd person att, utan behof af den enskilda välgörenhetens anlitande, bereda sig arbetsförtjenst eller hinna uppsöka sin hemort; — samt att då det kunde inträffa, att personer i nämnda belägenhet blefve afförda till annan gränsort, än der Kongl. Maj:ts Befallningshafvande har sitt säte, lämpligast syntes, att understödet utbetalades af fattigvårdsstyrelsen å den ort, der personen aflemnats, mot framtida ersättning af staten; Och hafva komiterade, med anledning häraf, hemställt, att genom särskildt utfärdad författning måtte stadgas, att när arbetsför svensk medborgare varder från myndighet utom riket aflemnad å svensk gränsort inom annat fattigvårdssamhälle än det, till hvilket han i fattigvårdshänseende hör, det skall åligga fattigvårdsstyrelsen i detta samhälle att, derest han finnes vara i nödställd belägenhet, lemna honom medel till nödtorftigt uppehälle för en tid af högst fjorton dagar, dock mot rättighet för samhället att derför undfå ersättning af staten i den ordning 32 § i den af komiterade föreslagna förordningen angående fattigvården bestämmer.

Detta ärende har Kongl. Maj:t tagit i nådigt öfvervägande; och emedan hvarken jemlikt nu gällande förordning angående fattigvården eller enligt det på Riksdagens behandling beroende förslag till ny sådan författning fattigvårdssamhälle åligger att bekosta understöd åt personer, hvilka, om de än, såsom med de nu ifrågavarande i allmänhet torde inträffa, befinna sig i nödställd belägenhet, likväl äro arbetsföra och friska; och alltså, enär ändock, till förekommande af deras ytterligare utarmande på en för dem främmande ort och deraf alstradt behof af fattigvård, understöd för dem erfordras tills dess de kunna anlända till hemorten, det erforderliga understödet måste af staten bekostas; men för närvarande statsmedel icke finnas för sådant ändamål särskildt anvisade, och dertill icke heller kan utan Riksdagens medgifvande användas det under riksstatens åttonde hufvudtitel uppförda förslagsanslaget "för fattigvården i allmänhet", hvilket enligt Rikets Ständers beslut vid 1847 -- 1848 årens riksdag är afsedt för *fattigvård*, som borde af staten bekostas jemlikt då gällande fattigvårdsförordning; vill Kongl. Maj:t föreslå Riksdagen, att af nämnda förslagsanslag må, förutom hvad enligt den föreslagna nya förordningen angående fattigvården bör såsom ersättning eller

understöd af staten utgå, tillika få i mån af behof utbetalas godtgörelse för understöd, som antingen af Kongl. Maj:ts Befallningshafvande eller, der detta icke lämpligen ske kan, af vederbörande fattigvårdsstyrelse lemnas till beredande af nödortfigt uppehälle under högst fjorton dagars tid åt arbetsföre, men nödställda svenska medborgare, hvilka af myndighet utom riket aflemnas å svensk gränsort, hvarest de icke hafva sina hemvist.

De till detta ärende hörande handlingar skola tillhandahållas det Riksdagens Utskott, till hvars behandling frågan kommer att öfverlemnas; Och Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all Kongl. nåd och ynnest städse välbevågen.

Under Hans Maj:ts,
Min Allernådigste Konungs och Herres, sjukdom:

OSCAR.

G. Wennerberg.

*Utdrag af protokollet öfver Ecclesiastik-ärenden, hållet inför
Hans Kongl. Höghet Hertigen-Regenten i Stats-Rådet å
Stockholms Slott den 17 Mars 1871.*

Närvarande:

Hans Excellens Herr Justitie-statsministern *Adlercreutz*,
Hans Excellens Herr Statsministern för Utrikes ärendena, Grefve *Wachtmeister*,
Statsråden: *Bredberg*,
Abelin,
Berg,
Friherre *Leijonhufvud*,
Wærn,
Wennerberg,
Bergström,
Friherre *Alströmer*.

Departements-chefen Statsrådet *Wennerberg* uppläste härefter till justering följande i öfverensstämmelse med Kongl. Maj:ts, på Stats-Rådets enhälliga tillstyrkande, förut fattade beslut uppsatta förslag till Kongl. Maj:ts nådiga Propositioner till Riksdagen, nemligen:

1:o -----

2:o angående understöd af allmänna fattigvårdsmedel åt arbetsföre svenske medborgare, hvilka i nödställd belägenhet aflemnas å svensk gränsort;

Och behagade Hans Kongl. Höghet Hertigen-Regenten, enligt Stats-Rådets tillstyrkande, gilla ofvanberörda förslag, sådana de finnas detta protokoll bilagda, samt förordna, att, i öfverensstämmelse dermed, nådiga propositioner skulle till Riksdagen aflätas.

Ex protocollo
N. Fredr. Sander.